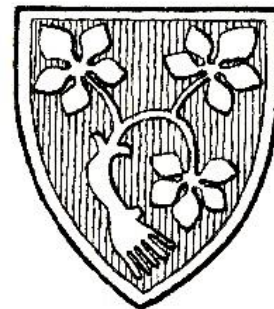

zprávy

roudnické farnosti

45. číslo – březen 2019

VZPOMÍNKA MÍSTO ÚVODNÍKU

Roudnický probošt Václav Kotrch

Pan probošt Kotrch se narodil 19. září r. 1860. Pocházel ze selského rodu v Jiníně u Strakonice. Jižní Čechy daly mu první gymnazijní vzdělání v Českých Budějovicích, kde jako mladý student poznal vlasteneckého biskupa Jana Valeriána Jirsíka, který jako kaplan působil také v Roudnici nad Labem.

Po dokončení studií odešel Václav Kotrch do Prahy studovat bohosloví a 15. července r. 1884 byl vysvěcen na kněze. Hned v září nastoupil kaplanské místo v německém Šmideberku a později byl jmenován administrátorem v Seifech u Jáchymova. V roce 1886 stal se kaplanem v Roudnici nad Labem a za třináctiletého kaplanování si tak oblíbil roudnickou farnost, že po tříletém působení jako farář v Nechvalicích u Sedlčan zažádal v roce 1902 o uprázdněné místo probošta v Roudnici nad Labem. V této hodnosti zůstal až do smrti, téměř 45 let. Včetně kaplanských let pracoval pan probošt v činné službě v Roudnici nad Labem téměř 58 let.

Pan probošt měl rád starobylou Roudnici pro její bohatou církevní historii a vzácné církevní památky. Proto byl pečlivým strážcem proboštského kostela, který byl za něho několikrát opravován – i všech památných kaplí. Zvláště se zasloužil o zachování a důkladnou opravu historického kostela sv. Jiří na Řípu. Již jako kaplan r. 1898 vydal spis „Říp, jeho památnost a vyhlídka.“

V dobách popřevratových po roce 1918 nebál se vystoupiti na obranu víry ani na největších protináboženských táborech. Nebál se ničeho a nikoho. Mohl být přemožen, jako sv. Štěpán, jen křikem.

Pan probošt byl velmi společenský člověk a rozhovory se známými zpestřoval humorem, sobě vlastním. Tímto humorem a verši aspoň jednou týdně rozesmával a těšil pacienty v roudnické nemocnici, kam chodíval velmi rád. Sám si na jeho návštěvu jako sedmiletý v roce 1940 velmi dobře pamatují. Říkal o sobě, že je veršotepec. Připomínal např.: „Do takové souše smrt nerada kouše.“

Pan probošt zemřel 28. ledna 1947 ve věku 87 let slabostí srdce po operaci slepého střeva. Pohřben byl 3. února za kaplí Všech svatých vedle svých rodičů a sestry za veliké účasti občanstva všech vrstev. Pohřbu se zúčastnilo 36 kněží

v čele s třemi vikáři: Karlem Zárubou, kanovníkem staroboleslavským a děkanem kralupským, mons. Františkem Rudolfem, vikářem slánským a děkanem zlonickým a Josefem Kloučkem, vikářem a děkanem kladenským. U hrobu promluvil ještě na rozloučenou kanovník Záruba, jménem města JUDr. Vladimír Vodseďálek a P. Josef Pikora, administrátor proboštského úřadu.

Radim Jirouch

KDO JE KDO

S Dášou Rauchovou jsme plánovali rozhovor už delší dobu. Po absolvování varhanického kurzu často doprovází liturgii v našem kostele. Po koncertě Pražských pěvců v Galerii moderního umění jsem ji i s její maminkou pozval na chvíli na faru, abychom si popovídali o hudbě.

Z rozhovoru během cesty jsem pochopil, že pocházíte z Roudnice? Co jsi, Dášo, studovala?

Vystudovala jsem na střední škole sociální péči.

Pokračuješ ve studiu někam dál?

Zatím ne. Pracovala jsem v Matýsku s menšími dětmi.

Bavilo tě to?

Bavilo. Teď se tak rozhlížím po maturitě. Chtěla bych pracovat dál s dětmi, anebo pomáhat starším lidem, starat se o ně, to by mě bavilo.

Jak tě vlastně napadlo přihlásit se na ten varhanní kurz?

To mi doporučil pan farář Brousil. Před tím jsem hrála na klavír. Učila jsem se na něj po celou základní školu.

Ještě stále na něj hraješ?

Někdy si zahraju. Ale mám to jen jako koníček.

Jak se ti líbilo Stabat Mater, které jsme právě slyšeli v galerii?

Moc se mi to líbilo.

Jaká je tvoje nejoblíbenější hudba? Co ráda posloucháš?

Mně se líbí všechno. Mám moc ráda zvuk varhan. Takže na ně i ráda cvičím.

Jak probíhal ten varhanický kurz?

Nejprve jsem dva roky chodila do začátečnického kurzu, a pak mě vybral pan Miroslav Pšenička do pokračujícího, také na dva roky. Jezdila jsem každé pondělí na výuku varhan, jednou za čtrnáct dní ve středu na zpěv a jednou do měsíce v sobotu na teorii o liturgice, organologii a tak. Občas jsme z toho psali testy.

Hráváš jen tady v Roudnici, anebo máš zkušenost i s jinými varhanami?

Ještě jsem hrála v Lounkách, Račiněvsi, Cítově...

Kde se ti hraje nejlépe?

Tady v Roudnici. Ještě mě napadlo, že jsem hrála také na varhany v katedrále v Plzni. Při příležitosti přehlídky varhaníků na konci kurzu. Hrála jsem tam barokní skladbu a žalm.

Máš na poslech velice příjemný hlas. Zpívala jsi už dříve?

Před tím jsem nezpívala. Takhle ne. Na kurzu jsme pracovali hodně s žalmem, učili jsme se třeba Exultet a také jsme zpívali při latinské mši.

Co by sis nejradši poslechla, když máš dobrou náladu?

Nějakou varhanní hudbu, nebo třeba chorál.

Tak to tě zvu na první postní neděli. V sobotu večer už budou určitě nešpory a budeme moc rádi, když se přidáš.

Moc ráda. Na kurzu jsme měli jednu sobotu věnovanou gregoriánskému chorálu.

A jak probíhá cvičení u vás doma?

Mám doma varhany, které jsem dostala od mamky za maturitu. To jsem měla velkou radost.

Jak velký je to nástroj?

Jsou dvoumanuálové, elektronické a moc ráda na ně cvičím.

Jak často?

Většinou se připravuju na mši.

Máš ještě nějaké jiné oblíbené skladby mimo to, co se hraje při liturgii?

Na kurzu jsem se naučila jednu vánoční pastorelu, kterou hraju moc ráda. A taky jsem se tam naučila doprovázet pohřeb.

Už jsi to využila?

Ještě ne. A někdy si opakuju preludia. Moc ráda vzpomínám na soustředění, které jsme měli na Svaté Hoře a v Nové říši. Byl to vždy týden o prázdninách a bylo to překrásné. Hodně lektorů, zajímavé přednášky, ve skupinkách jsme třeba připravovali programy na mši. Zpívali jsme hodně žalmy. Každý den byly ranní chvály a také jsme hráli ciacconu.

Přiznám, že nevím, co je ciaccona.

Tanec ze 17. století.

Děkuji. Kolik vás na tom kurzu bylo?

Dohromady asi dvacet. Byli to moc milí lidé. Všechno vlastně z Pražské arcidiecéze. A na konci obou kurzů, začínajícího i pokračujícího, jsem dostala certifikát při slavnostní mši od pana kardinála Duky.

Chtěla by sis někdy zahrát na ty nové svatovítské varhany?

Určitě ráda, my jsme v katedrále také hráli. Každý z nás si vyzkoušel jednu skladbu.

Jak se ti tam hrálo?

Krásně. Je to veliký prostor.

Náš kostel přece jen také není úplně malý a už se v něm pozná, že zvuk lítá docela pomalu. Musela sis zvykat třeba na opožděný doslech při doprovázení písní?

Na začátku mi to dělalo problémy, obtížně jsem si nastavovala tempo.

Jak jsi na to vyžrála?

Jsem ráda, když mi při liturgii u varhan zpívá Bára. Pak slyším ji a nemate mě ozvěna z lodi.

Ted' se zeptám i maminky, protože má s životem ve zdejší farnosti bohatší zkušenost. Co se vám na současném provozu farnosti líbí a co vám tu naopak chybí?

MUDr. Rauchová: Se současným provozem farnosti jsem spokojená, zapojuje se hodně lidí, i mladí. P. Brousil má mnoho dobrých nápadů a jedním z nich bylo doporučení Dáši do kurzu.

Dáša: Baví mě hrát na varhany, tak bych ráda hrála co nejvíc. Líbí se mi tady. Pan Pšenička vždy kladl důraz na to, že hra na varhany a zpěv jsou především chválou Boha a to se mi moc líbí, cítím to stejně.

Děkuji ti za službu a oběma za příjemný rozhovor.

Jan Horák

VÝZVA

Ahoj lidi co máte rádi muziku, chceme založit kapelu, která by byla schopná hrát při různých příležitostech v kostele, při chválách, ale i na akcích pořádaných farností. A proto hledáme vás. Vás, kteří na něco hraje nebo zpíváte a chtěli byste se k nám připojit. Chceme hrát to, co nám půjde, ale zároveň nás to bude bavit. Zkoušky nechceme dělat jako ve školních sborech, že přijdete a 45 minut v kuse sedíte v lavici a zpíváte. Chceme zkoušky tvůrčí, nadupané, spontánní.

Jestli jsme Tě zaujali, tak se nám ozvi na farní mail: klasterroudnice@gmail.com

Matěj Doležel a Honza Horák

CO BYLO

NA OBĚDĚ U KARDINÁLA

Tři desítky koledníků a koordinátorů Tříkrálové sbírky byly v minulém týdnu pozvány na Arcibiskupství pražské na setkání s kardinálem Dominikem Dukou. Pražský arcibiskup je pozval na slavnostní oběd, aby jim poděkoval a ocenil je za pomoc při letošní Tříkrálové sbírce.

Roudnická charita, která se pravidelně zapojuje do sbírky, měla mezi pozvanými hosty také své zástupce. *„Toho, že nás oslovili s nabídkou účasti na této akci, si velice považujeme a je to pro nás velká čest.“*, říká Ing. Zdenka Pětníková, koordinátorka sbírky na Podřipsku. *„Ani o výběru kandidátů jsem dlouho nepřemýšlela. Hned jsem věděla, koho tam pošleme.“*

Roudnici nad Labem reprezentovala Zdislava Svobodová a dvojčata Hanka a Daniel Douchovi. Jsou to skauti, kteří se již pěknou řádku let zapojují do sbírky a společně koledují. Všichni se shodli na tom, že koledování je moc baví: *„Rozhodně to neděláme proto, abychom se ulili ze školy, ale proto, že chceme pomáhat.“* A to se jim opravdu daří.

„Zdislava, Hanka a Dan tvoří jednu z našich nejlepších a nejšikovnějších skupinek“, představila své svěřence paní Jitka Kirschnerová, která je do Arcibiskupského paláce doprovodila. Je bývalou ředitelkou Farní charity Roudnice nad Labem, která se zúčastnila, až na jednu výjimku, všech 19 ročníků Tříkrálové sbírky na Podřipsku. *„Dnes už sbírku nekoordinuju, už dávno jsem to předala mladším. Teď jsem garderobiérka a starám se se svými pomocnicemi o to, aby všichni vyšli na koledu upravení, aby jim nic nepadlo, nekoukalo a aby byli dostatečně černí,“* směje se a je vidět, že ji to stále baví.

Slavnostní oběd se podával v krásných prostorách sálu kardinála Berana. Po společné modlitbě a slavnostním přípitku si pamětníci zavzpomínali na začátky sbírky a poté se debata stočila směrem k současnosti. Také kardinál Dominik popsal koledníkům dobu, kdy sám zažil tříkrálové koledování: *„Pamatuji si, jak se chodilo koledovat, ale pro sebe, ne pro charitu. Chlapci si vzali ministrantské oblečení, půjčili si kadidelnici, měli křídla, chodili dům od domu a lidé jim něco dávali. Peněz moc ne, ale byly Vánoce, tak dostali cukroví, jablko nebo pomeranč.“*

Po obědě potěšil pan kardinál všechny přítomné dárkem a pozval je na prohlídku historických prostor Arcibiskupského paláce. Na závěr za všechny přítomné panu kardinálovi a biskupskému vikáři pro diakonii P. Janovi Balíkovi poděkoval ředitel Arcidiecézní charity Praha Jaroslav Němec za to, že tuto akci iniciovali a dodal, že *„Osobní poděkování otce kardinála bylo zajisté pro všechny koledníky a koordinátory velkým oceněním a zároveň podporou a povzbuzením do dalších let.“* My to můžeme jenom potvrdit. Celá roudnická „delegace“ odcházela z arcibiskupství plna dojmů a zážitků. Bylo to setkání, na které budou všichni dlouho vzpomínat.

Marcela Lysáčková, FCH Roudnice n.L.

CO BUDE

OTVÍRÁNÍ ZAHRADY – 21. 3.

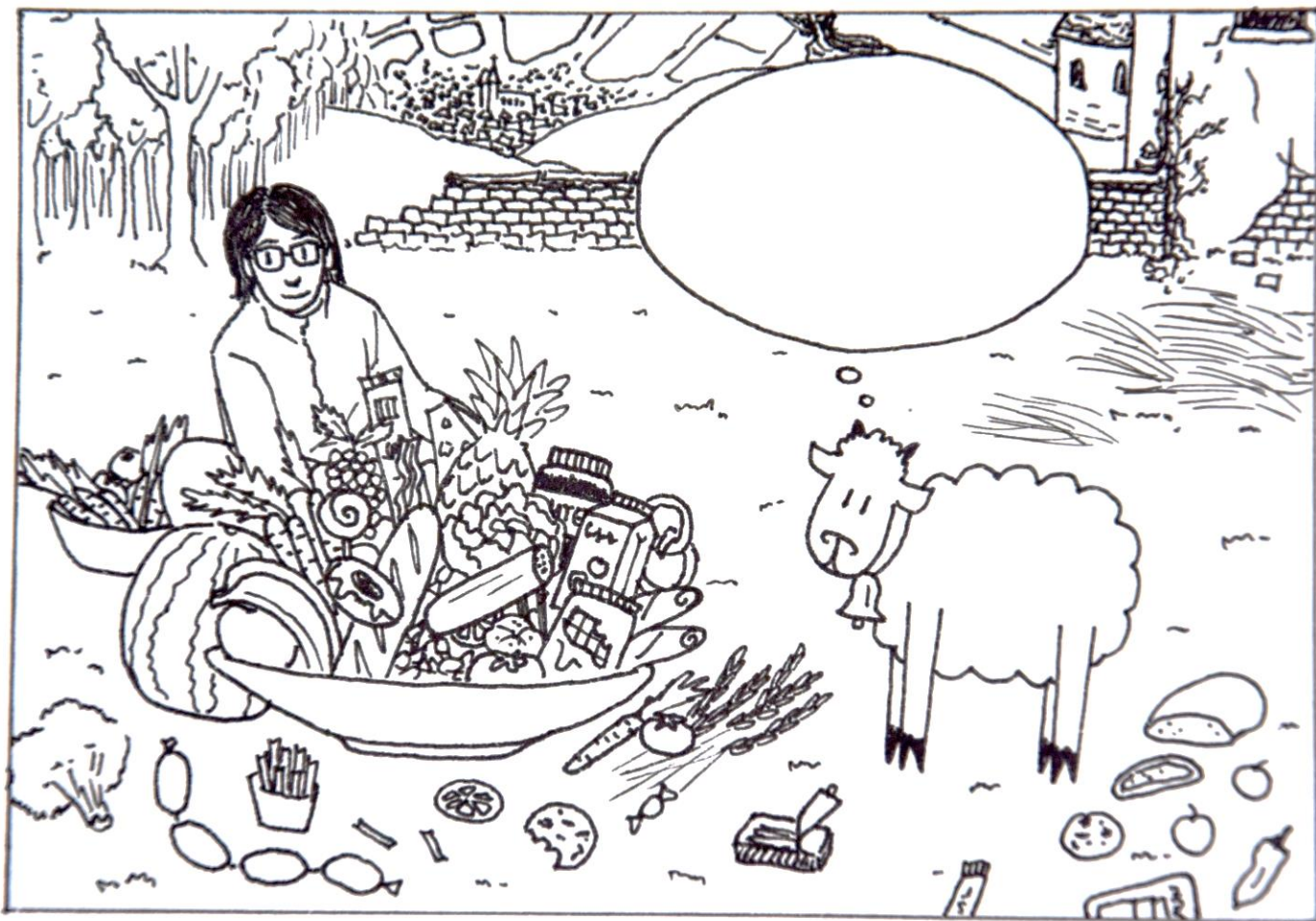
Ekocentrum Zvonice se probouzí ze zimního spánku. Vlastně už docela bdíme: na zahradě vznikají nové záhonky připravené k osetí, jezírko je plné vody a žije svým životem, máme velmi vitální jehně, dostavujeme koridor pro přesouvání ovcí na různá místa pastviny tak, aby toho cestou co nejméně poničily, za pomoci dětí z pražského turistického oddílu se zlikvidoval starý kurník, vybudovali jsme na jiném místě nový a chystáme se ho obydlet hejnem slepic, s jinými dětmi se staví hmyzí hotel. Kvetou sněženky, sypeme travní semeno, aby se poušť po letním suchu vzpamatovala, zvažujeme pořízení indických běžců. A zveme vás na jarní otevření zahrady, ve čtvrtek 21. 3. Bude se vyrábět věž pro ptáky a ptačí budky, povíme si něco o permakulturních principech, něco zasadíme do záhonků a vyrobíme semínkové bomby, které si odneseme domů. Na závěr si uděláme oheň a na něm nevšedním způsobem opečeme jablka. Přineste si s sebou něco na opékání, nejlépe ta jablka. Sejdeme se v 16.30, vstup je shora, ulicí U Zvonice.

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR V EKOCENTRU: TAJEMNÁ KLÁŠTERNÍ ZAHRAHA

12. - 16. 8. 2019, pro všechny od 4 do 11 let

Chceme opět nabídnout dětem v čase letních prázdnin možnost programu, který je vede k citlivějšímu vnímání přírodního prostředí, který je přirozenou cestou učí ekologické zodpovědnosti a bezproblémovému soužití v dětském kolektivu. Tábor bude probíhat ve všední dny (pondělí-pátek), vždy od 9.00 do 16.00. Do programu zařadíme jeden celodenní výlet do přírody mimo Roudnici a večerní oheň s možností přespání. Akce bude probíhat v prostorách Ekocentra Zvonice. Děti budou pobývat celý den venku a při nepřízni počasí je zázemí připraveno v Klášterním klubu a v prostorách DC Montessori. Program tábora bude v souladu se zaměřením ekocentra využívat možnosti prostoru zahrady – děti se budou pod vedením lektorů věnovat různým aktivitám – land artu, výtvarné a hudební činnosti nebo letnímu zahradničení. Druhou část programu budou tvořit pohybové a kolektivní hry a sporty. Program tábora tak bude rovnoměrně rozdělen mezi tvořivé, pohybové a poznávací aktivity. Nevratná záloha ve výši 800,- je splatná do 30. června 2019, účet číslo 2701123504/2010, do zprávy pro příjemce, prosím, uveďte příjmení dítěte. Zbytek částky 400,- je třeba předat první den konání tábora. Při platbě sourozenců činí záloha 1 600,- Kč a doplatek 400,- Kč. Zároveň uvítáme personální podporu: víte-li o někom, kdo má v daném termínu čas, je zkušený pedagog a rád by posílil lektorský tým, neváhejte nás prosím propojit. Přihlášky: klasterroudnice@gmail.com

Kateřina Nováková, Barbora Matiašová a Horákovi

Jehňátko nám pěkně roste a tloustne, už to dávno není ten malý rozklepaný uzlíček, který jste mohli v chlívku vidět ještě před měsícem. Běhá po zahradě a nedá se chytit. Čím to ale je? Čím se to jehně živí, že má tolik síly? Bára mu na obrázku nese lákavou nabídku potravin. Vybere si něco z toho? Nebo by se malá jehňata měla živit něčím úplně jiným? Napište nebo nakreslete do bubliny, na co myslí jehně, když má hlad. 😊

PROGRAM

- út 19. 3.** Slavnost sv. Josefa, Snoubence Panny Marie, mše v Roudnici v 18.00
- po 25. 3.** Slavnost Zvěstování Páně, mše v Roudnici v 18.00
- pá 5. 4.** pastorační rada, 19.00 v Klášterním klubu
- pá 12. 4.** Kde jsou dva... nezávazné hovory o víře, 18.00 v Klášterním klubu

**Zpovídání před Velikonoci:
středa 10. 4. a čtvrtek 11. 4.
17.30 – 19.30 na faře**

NEZAPOMEŇ:

- na Postní almužnu. Skládací kasičky jsou k dispozici vzadu v kostele, na všech lavicích naleznete instruktáž od Farní charity.
- z 30. na 31. 3. se mění zimní čas na letní: nezaspěme mši ☺

Setkání ministrantů: 29. 3. a 5. 4. - organizační pro všechny.

Ministrantští nováčci na půl hodiny po každém nábožku.

Klášterní klub je otevřen:

úterý 14.00 – 20.00
pátek 14.00 – 20.00
neděle 10.00 – 20.00

Pravidelně se zpovídá v Roudnici půl hodiny před každou mší sv. s výjimkou neděle. O tuto službu lze také požádat po mši sv. (především mimo Roudnici) nebo si domluvit individuální termín.

VŠECHNA ČÍSLA ZPRÁV JSOU KE STAŽENÍ na webu v sekci „O nás“:
<http://www.farностroudnicе.cz/o-nas/farni-zpravy/> Římskokatolická farnost Roudnice
n/L, Komenského 174, www.farностroudnicе.cz, Facebook/Klasterroudnicе